

Z d ô v o d o v :

Zmätočná sťažnosť uplatňovaná na základe § 385 čís. 1a) tr. p. je bezzákladná. K naplneniu skutkovej podstaty prečinu násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4-II zák. čl. 40/1914 sa nevyžaduje, aby výkon bol aj skutočne zmarený, ale stačí, keď pachateľ upotrebením násilia len prekáža orgánu vrchnosti vo výkone jeho povolania, ktorý je po práve. Činnosť obžalovanej, že z vonku zamkla súdneho vykonavateľa v obchodnej miestnosti, je treba považovať za násilie, lebo obžalovaná týmto svojím jednaním obmedzila osobnú slobodu súdneho vykonavateľa a týmto spôsobom prekážala aj v prevádzaní exekúcie, pri čom je ľahostajné, že obmedzenie osobnej slobody exekútora a tak prekážanie prevedenia výkonu trvalo iba kratšiu dobu následkom okolnosti sťažovateľkou uvedenej. Nemýlil sa preto vrchný súd, keď obžalovanú v tomto prípade uznal vinnou prečinom násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4-II zák. čl. 40/1914.

Čís. 5222.

Zistenie v dobytčom pase, že zviera je vlastného chovu, je »dôležitou skutočnosťou« pre osvedčenie práva alebo právneho pomeru v smysle § 400 (1) tr. zák.

(Rozh. zo dňa 14. februára 1935, Zm IV 417/34.)

N a j v y š š í. s ú d v trestnej veci proti M. P., obžalovanému z prečinu padelania verejnej listiny, zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu podal obžalovaný M. P. zvoleným obhájom zmätočnú sťažnosť na základe bodu 1a) § 385 tr. p. Vo zmätočnej sťažnosti uvádza obžalovaný, že čin za vinu mu kladený nevyčerpáva skutkovú podstatu prečinu padelania verejnej listiny, lebo zistenie v pase, že dobytok je vlastného chovu, neni nijak dôležitou náležitosťou tohoto dobytčieho pasu, nemá žiadneho významu, je len poznámkou a táto poznámka nie je dôležitá pre jeho právo, právny pomer alebo pre právo a právny pomer inej osoby, ale slúži asi len k tomu, aby sa na základe týchto údajov mohla zostaviť statistika. Zmätočná sťažnosť je však bezzákladná.

Podľa § 7 nar. býv. uh. min. orby, priemyslu a obchodu čís. 40000/1888 sú dobytčie pasy verejnými listinami, ktoré slúžia na dokazovanie vlastníckeho práva, zdravotného stavu v pasoch označeného dobytka a na dôkaz prevedenia kontroly predpísanej dotyčne obratu dobytka. S toho hľadiska — podľa stálej judikatúry najvyššieho súdu — je aj zápis o vlastnom chove dobytka dôležitou náležitosťou dobytčieho pasu, lebo slúži k dôkazu pôvodu dobytka a vlastníckeho práva toho, na ktorého — ako vlastníka dobytka — bol dobytčí pas vystavený. Ponevác obžalovaný dal zapísať do dobytčieho pasu, že dobytok je vlastného

chovu, ačkoľvek vedel, že jeho údaje pravde nezodpovedajú, tým úmyselne pôsobil k tomu, aby bola zapísaná do verejnej listiny nepravdivá skutočnosť, dôležitá z uvedených dôvodov. Čin obžalovaného tedy vyčerpáva všetky náležitosti prečinu padelania verejnej listiny podľa § 400-I tr. z. a preto nemýlil sa vrchný súd, keď obžalovaného uznal vinným týmto prečinom. Bola preto bezzákladná zmätočná sťažnosť podľa 1. odst. § 36 por. nov. zamietnutá.

Čís. 5223.

Ide o padelanie peňazí vo vysokej úhrnnej hodnote, bolo-li ich padelané za 23.000 Kč.

Po živnostensky padelá peniaze pachateľ, je-li z jeho činu zrejmý úmysel, aby si častejším jeho opakovaním zjednal prameň príjmov, z ktorých by sa mohol aspoň čiastočne vydržovať alebo svoj majetok zväčšovať.

(Rozh. zo dňa 16. februára 1935, Zm IV 645/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. K. a spol., obžalovaným zo zločinu padelania peňazí, na základe verejného pojednávania zmätočné sťažnosti obžalovaných a ich osobitných obhájcov čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Na základe § 385 čís. 1b) tr. p. obhájca J. K-a, ďalej obžalovaný L. K. a jeho obhájca za dôvod zmätočnosti označujú, že činy týchto obžalovaných vraj mylne boli kvalifikované podľa § 1 odst. 2 zák. čís. 269/1919, lebo neboly vraj padelané peniaze ani vo vysokej úhrnnej cene, ani po živnostensky. Obžalovaný J. K. a jeho obhájca však majú za to, že uvedená kvalifikácia činu je mylná, lebo peniaze neboly vraj padelané vo vysokej úhrnnej cene.

Vrchný súd podrobne odôvodnil svoj názor, že čin obžalovaných treba kvalifikovať podľa § 1 odst. 2 zák. čís. 269/1919. Najvyšší súd považuje vývody vrchného súdu za správne a preto poukazuje zmätočné sťažnosti na tieto. K vývodom vrchného súdu, že išlo v tomto prípade o padelanie peňazí vo vysokej úhrnnej cene, dodáva najvyšší súd, že čiastku 23.000 Kč považuje zákon aj u iných trestných činov za vysokú, keď na pr. v ustanoveniach § 49-II čís. 1 tr. nov., § 383-II, § 403 čís. 4 a § 415 tr. z. (v znení tr. nov. z r. 1929) označuje čiastku prevyšujúcu 20.000 Kč za dôvod pre prísnejšie potrestanie pachateľa u zločinov krádeže, resp. podvodu, falšovania súkromných listín a podvodného úpadku. Najvyšší súd nesdiela názor obháju obžalovaného J. K-a, že »po živnostensky« len ten pachateľ padelá peniaze, u ktorého to tvorí jediný prameň jeho dôchodku a jediný základ jeho existencie. Ku pojmu živnostenského spáchania tu uvedeného zločinu stačí také prevodzovanie činu, v ktorom zrejme na javo vychádza úmysel páchatel'a, aby si čas-